

Hälsingevind

Växte upp vid foten av ett berg
Jag älskade att klättra och nästan varje kväll
smög jag upp och såg mörkret svepa in till sången av en Hälsingevind

Vid arton blev jag en utav de där
som längtar ut i världen och bär en rastlös själ
Jag minns den där da'n jag gav mig av och det här det är orden som jag sa

När jag korsat varje öken, när jag seglat alla hav då kommer, ja då kommer jag tillbaks
Jag ska aldrig nå'nsin glömma att det vackraste som finns
är när kvällen lugnt och stilla sveper in till sången av en Hälsingevind

Många, många år se'n är det nu
se'n jag började min resa, en resa utan slut
Jag är vilse i en värld som är så stor och känner mig som en pilgrim utan tro

Men när jag korsat varje öken, när jag seglat alla hav då kommer, ja då kommer jag tillbaks
Jag lär aldrig nå'nsin glömma att det vackraste som finns
är när kvällen lugnt och stilla sveper in till sången av en Hälsingevind

Jag såg Dovers vita klippor och trodde det var snö
På en ö som låg vid Indien har jag bönat och bett om att få dö
Och jag har burit alla laster en människa kan ha
Å Gud om du nu hör mig, snälla ta mig, ta mig tillbaks

När alla mina dagar tagit slut
När det allra sista ljuset långsamt brinner ut
är jag trygg om mörkret sveper in till sången, ja till sången av en Hälsingevind

Och när jag korsat varje öken, när jag seglat alla hav då kommer, ja då kommer jag tillbaks
för jag glömmar aldrig nå'nsin att det vackraste som finns
är när kvällen lugnt och stilla sveper in till sången av en Hälsingevind